

Tütar püüdiski kigi ole pannud.
Ta võib rätiku kade näitab jõe-
radelt kes seal jomas mojos elanud
et tunnetada. Kas see mitte see
jama rätik ei ole, mida ta
furnu juures ole pannud.

Tõksad vaatavad, imetlavad
ja hirmustavadki ka sellest
jama. Ei läinudki kaua
aga kui koputamist korraga
uude taga kuuldri. Emale Tiinui
uude lahti ja näinud et ühe hall
wanake uude taga seisnud ja
ka hohe küpinud: Telen, anna
pe liitub rätik tagasi! Emale
ei ole andnud, waid pannud uk-
kinni. Peipsi õhtul koputand
jällegi wanake uude pihla ja
polunud rätikud tagasi, aga
ei ole pannud. Kolmandel

õhtul tulnud jälle wanake uude
Taha ja koputanud ning palunud
rätikut kätte. Emale toonud ka
jõe palve peale selle rätiku ja
annud wanemale kätte, müel-
mis ta saab omale jellegi ära te-
gema, aga ennä! wanamees
kadunud kuu wiirastus plimist
kõige rätikuga, ego ole emale
rätikut küsinud. Tulnud. Wane-
mees upwad aga täiesti need wal-
ged näost rahwad waimud on
olnud, kus ka nendeigi tütar
pöle pöördunud ja et nende
tütar täiesti rätiku on kaotanud
et jõe wanemale kurba meelt
lahutada ja mõtlemis kanna et
Tol paras see juma on. Wanamees
rätiku wisa on tütar ise moonatud
kujul olnud. mis see, ja tõpise juust.